

7. Chúa Kitô phải trở nên vĩ đại hơn

Giăng 3: 22-36

Tin Mừng Theo Giăng

Sau cuộc trò chuyện của Chúa với Ni cô đem, người viết Tin Mừng Giăng bây giờ đưa chúng ta từ Jerusalem đến vùng quê Giu đê, nơi chúng ta thấy Chúa Giêsu hướng dẫn các môn đệ của Ngài:

Kể đó, Đức Chúa Jêsu đi với môn đồ đến đất Giu-đê; Ngài ở với môn đồ tại đó, và làm phép báp tem (Giăng 3:22).

Mục tiêu của chúng ta là biết Chúa Kitô

Điều đầu tiên chúng ta tìm hiểu về Chúa Giêsu từ đoạn dẫn này là mong muốn của Đấng Thiên Sai được ở với các môn đệ của Ngài. Cụm từ tiếng Hy Lạp được dịch là **“Dành một chút thời gian với họ (Câu 22)**, có nghĩa là để “chà mạnh” hay “chà qua”. Ý nghĩ đó là mối quan hệ thân mật với hội thánh. Trong tiếng Anh, chúng ta sử dụng cụm từ mà họ “vai được cọ xát”. Nhà viết Phúc âm Mác cũng đề cập đến mong muốn này của Chúa Giêsu được ở với người của Ngài. Ông ta viết, **“Ngài bèn lập mười hai người - gọi là sứ đồ, để ở cùng Ngài và sai đi giảng đạo (Mark 3:14** nhấn mạnh của tôi). Chúa Kitô có ý định chiếm được trái tim của họ thông qua mối tương giao mật thiết và truyền đạt tính cách của Ngài cho họ. Thông qua cuộc sống đơn giản với Chúa Giêsu, Ngài đã cọ xát với họ. Thật là một đặc ân mà họ có, tức là, được đi bộ và nói chuyện với Chúa Giêsu ở đây trên trái đất! Anh em đã bao giờ nghĩ về những gì mà phải có được như thế nào? Hôm nay, Chúa Giêsu sẽ mời chúng ta làm điều tương tự. Anh em càng dành nhiều thời gian để gần Chúa Kitô trong việc đọc Lời Chúa và qua lời cầu nguyện, nhân cách của Ngài càng có thể “xoa dịu vết bầm” trên anh em!

Người ta có thể ảnh hưởng đến một người từ xa, nhưng nếu anh em muốn tác động và mang lại sự thay đổi thực sự trong cuộc sống của ai đó, cách tốt nhất là thông qua một mối quan hệ thân thiết. Chúng ta phải lớn lên trong sự thân mật với Chúa. Chúa Giêsu đã phán rằng, **“Vĩ bằng các người biết ta, thì cũng biết Cha ta” (Giăng 14:7)**. Chúa yêu con người và muốn ở bên những người yêu mến Ngài. Khi anh em nhìn vào cả bốn Tin mừng, người ta không thể tránh né khỏi kết luận rằng có hai nhiệm vụ chính cho Chúa Kitô khi Ngài ở trên Trái đất. 1) Để làm hài lòng Cha bằng cách trả giá cho tội lỗi của loài người qua cái chết trên thập tự giá. 2) Tạo ra một nhóm nhỏ những người mà Ngài có thể mô hình hóa cuộc sống trọn vẹn và gửi họ ra để truyền bá Tin Mừng và thăng lên Nước Chúa.

Sau câu 22, Sứ đồ Giăng tập trung sự chú ý của chúng ta một lần nữa vào Giăng Báp-tít:

²³Giăng cũng làm phép báp tem tại Ê-nôn, gần Sa-lim, vì ở đó có nhiều nước, và người ta đến dâng chịu phép báp tem. ²⁴(Bây giờ Giăng chưa bị bỏ vào ngục.) ²⁵Vả, môn đồ của Giăng có cãi lầy với một người Giu-đa về lễ tẩy sạch. ²⁶Họ đến cùng Giăng và nói rằng: Thưa thầy, kia, người ở cùng thầy bên kia sông Giô-đanh, mà thầy đã làm chứng cho, bây giờ đang làm phép báp tem, và ai nấy đều đến cùng người. ²⁷Giăng trả lời rằng: Ví chẳng từ trên trời ban cho, thì không một người nào có thể lãnh chi được. ²⁸Chính các người làm chứng cho ta rằng ta đã nói: Ấy không phải ta là Đấng Christ, nhưng ta đã được sai đến trước Ngài. (Giăng 3:23-28).

¹Khi Chúa đã hay rằng người Pha-ri-si có nghe đồn Ngài gọi và làm phép báp tem được nhiều môn đồ hơn Giăng, ²kỳ thiết không phải chính Đức Chúa Giêsu làm phép báp tem, nhưng là môn đồ Ngài (Giăng 4:1-2).

Chúa Giêsu và các môn đệ của Ngài đang rửa tội, nhưng Giăng Báp tít cũng đang rửa tội tại Ê-nôn gần Sa-lim, chỉ là ở những nơi khác nhau. Ê-nôn là từ tiếng Hy Lạp có nghĩa là đài phun nước. Sứ đồ Giăng nói với chúng ta rằng họ đã rửa tội tại địa điểm đó vì có nhiều nước ở đó (câu 23). Câu này cho chúng ta một dấu hiệu về cách rửa tội được thực hiện trong thời của Giăng và Chúa Giêsu. Họ đã ở nơi đó vì có đủ nước ở suối để rửa tội cho một người bằng cách ngâm mình. Chúng ta không đọc bất cứ nơi nào trong Kinh thánh của bất kỳ ai được rửa tội bằng cách phun tưới. Ê-nôn được chọn làm nơi rửa tội chỉ vì nó có nhiều nước để đắm chìm hoàn toàn một người. Từ Hy Lạp được dịch sang tiếng Anh với từ rửa tội có nghĩa là nhấn chìm, bão hòa và nhúng.

Trong khi Giăng vẫn đang rửa tội, đã có một mối lo ngại giữa các môn đệ của mình.

Câu 1) Trong câu 26, mối quan tâm của các môn đệ Giăng Báp tít, là gì? Họ có quyền được quan tâm? Sự nguy hiểm của những vấn đề như vậy ngày nay là gì?

Có lẽ có hai mối quan tâm đang diễn ra trong tâm trí của các môn đệ của Giăng. Điều đầu tiên có thể là do một cuộc cãi vã mà họ có với một người Do Thái không tên (câu 25). Chúng ta không biết nội dung của cuộc tranh luận đó, nhưng có thể đó là một câu hỏi về việc rửa tội của ai là bề trên, lễ rửa tội của Giăng hay Chúa Giêsu. Ai là người sẽ được rửa tội? Giăng đã nói với một số môn đệ của mình rằng Chúa Giêsu là Chiên Thiên Chúa sẽ lấy đi tội lỗi của thế gian và khuyến khích họ đi theo Ngài (Giăng 1: 35-37). Họ nói với Giăng:

"Rabbi, người đàn ông đi cùng anh ở phía bên kia của Jordan, người mà anh đã làm chứng về sự tốt lành, ông ta đang rửa tội và mọi người sẽ đến với ông ta" (câu 26).

Mối quan tâm thứ hai là chức vụ của Giăng Báp tít hiện đang suy giảm. Nếu anh em đã từng là một môn đệ trung thành hoặc tín đồ của Giăng theo dõi ngày càng nhiều người đi nơi khác, liệu có phải anh em đã quan tâm? Giăng đã không ngừng thiên chức rao giảng và rửa tội của mình, mặc dù mọi người ngày càng hấp dẫn hơn đối tượng của lời rao giảng của Ngài, Chúa Kitô. Ông là một ví dụ tuyệt vời cho những người có chức vụ nhỏ, tức là, tiếp tục mặc dù phần lớn mọi người đang đi nơi khác. Ông ta có thể đã quyết định ngừng giảng rằng bây giờ có một người mới trong thị trấn, nhưng chúng ta không thấy ông ta nản lòng. Sự khiêm tốn tỏa sáng qua lời nói của ông ta. Ngoài ra, chúng ta không trở nên mệt mỏi trong sự lao động của mình cho Chúa. Sứ đồ Phao-lô đã viết, **Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ nải, thì đến kỳ chúng ta sẽ gặt. (Galatians 6: 9).** Giăng tiếp tục miệt mài với những gì Chúa đã cho ông ta làm. Những người theo ông rất sợ hãi và ghen tị rằng nhà thờ Hồi giáo của họ đã mất các thành viên của họ vào một nhà thờ khác và họ muốn Giăng đưa ra một chiến lược để thu hút họ trở lại. Thật không may, thái độ ghen tị này vẫn chiếm ưu thế giữa các nhà thờ ngày nay. Ghen tị là một chiến lược kẻ thù của chúng ta, ác quỷ, sử dụng một hiệu ứng nguy hiểm:

Có một câu chuyện ngụ ngôn rằng các đặc vụ Satan đã thất bại trong những nỗ lực khác nhau của họ để lôi kéo tội lỗi, một vị thánh sống như một ẩn sĩ ở sa mạc phía bắc châu Phi.

Mọi nỗ lực đã gặp thất bại; Vì vậy, Satan, tức giận với sự bất tài của kẻ dưới quyền, đã trở nên liên quan đến vụ án. Hắn nói, "Lý do người thất bại là do cách thức của người quá thô thiển đối với một người như thế này. Hãy xem cái này." Sau đó, hắn tiếp cận người đàn ông thánh thiện với sự quan tâm cao độ và thì thầm nhẹ nhàng vào tai anh ta, "Anh trai của người vừa được làm Giám mục Alexandria." Ngay lập tức khuôn mặt của vị thánh cho thấy Satan đã thành công: một vết cau có lớn hình thành trên miệng và đôi mắt anh ta nheo lại. "Ghen tị," Satan nói, "thường là vũ khí tốt nhất của chúng ta chống lại những người tìm kiếm sự thánh thiện."

Trong khi làm mục sư ở Anh, tôi nhớ đã nghe về một mục sư quan tâm đến việc mọi người rời bỏ nhà thờ của mình cho người khác. Chiến lược của ông ta là đeo mặt nạ giống như một diễn viên hài nổi tiếng thời bấy giờ và chọc người bên dưới cánh tay với chiếc khăn lau đồ đạc mà ông ta gọi là cây gậy cù lét của mình. Ken Dodd, người đã làm một cái gì đó tương tự trong thói quen hài kịch của mình. Trong khi Ken Dodd làm mọi người cười, thông điệp sai lầm này đã khiến nhiều người lắc đầu thất vọng. Ông nghĩ rằng thông điệp Kitô giáo phải có một số nhà hát và trình diễn để khiến nó thu hút. Làm thế nào chúng ta có thể mang đến một thông điệp hấp dẫn cho người khác về tình yêu của Chúa Kitô nếu chúng ta không có thông điệp nào cháy trong tim? Nếu nó không ảnh hưởng đến các hội của Chúa, thì thông điệp này có thể ảnh hưởng đến những người đến nhà thờ đó như thế nào? Thật không may, có một tinh thần cạnh tranh giữa nhiều nhà thờ. Loại rap này tiết lộ một động cơ sai lầm.

Trong nhiều năm, khi tôi tham dự các hội nghị của mục sư, tôi đã nhận thấy rằng, đôi khi, trong vài phút ngồi xuống và nói chuyện với các mục sư khác, thường thì câu hỏi sẽ xuất hiện, Ông có bao nhiêu thành viên trong nhà thờ của mình? Những suy nghĩ không được nói ra đằng sau câu hỏi là: Ông có xứng đáng với thời gian của tôi không? Tôi hay kiếm tiền bằng cách nào tôi sẽ kiếm được lợi nhuận bằng cách dành thời gian với ông? James John không có tham vọng hay động cơ sai lầm nào cho chức vụ. Ông muốn chỉ người đàn ông đến với Chúa Giêsu. Ông ấy được an toàn trong những gì ông ấy được gọi để làm. Có một lý do tại sao Chúa Giêsu nói về Giảng Báp-tít:

Quả thật, ta nói cùng các người, trong những người bởi đàn bà sanh ra, không có ai được tôn trọng hơn Giảng Báp-tít, nhưng mà kẻ rất nhỏ hèn trong nước thiên đàng còn được tôn trọng hơn người (Ma-thi-ơ 11:11).

Thông điệp, sứ mệnh và động lực của Giảng

Có ba nhiệm vụ mà Chúa ban cho Giảng Báp-tít:

- 1) Để dọn đường.** Công việc của ông ta là di chuyển những chướng ngại vật từ tâm trí và trái tim của những người sẽ nhận được Đấng Thiên Sai (Lu-ca 3: 1-20).
- 2) Để chuẩn bị đường đi.** Lời rao giảng của ông là mang lại sự ăn năn chân thành nơi những người khao khát được bước đi với Chúa.
- 3) Để tránh đường.** Ông trở nên đủ nhỏ để mọi người nhìn thấy Chúa Kitô chứ không phải Giảng. Nhiệm vụ thứ ba này là trước ông bấy giờ. Phản ứng của ông đối với các môn đệ của mình là ghé thăm những khát khao tâm hồn nhỏ bé như vậy để thu thập mọi người về với mình.

Những người đói khát Thiên Chúa không thuộc về ông. Ông nói: **Ví chẳng từ trên trời ban cho, thì không một người nào có thể lãnh chi được** (Lu-ca 3:27).

Giăng muốn trung thành với những gì ông ta được kêu gọi để làm, và bây giờ đã dọn đường và chuẩn bị đường đi, đã đến lúc phải tránh đường. Thực chất, ông ta đã nói rằng món quà của ông ta từ Chúa chỉ có thể có được cho đến nay. Chức vụ của ông là chỉ đường đến với Chúa Kitô. Thái độ này cũng là trong trái tim của các sứ đồ, tiên tri, truyền giáo, mục sư và giáo viên của Thiên Chúa, những người có thể trang bị cho người khác. Các nhà lãnh đạo nên đào tạo và trang bị cho mọi người và sau đó tránh đường để dân Chúa có thể thực hiện lời kêu gọi của họ:

¹¹Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, ¹²để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, ¹³cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tâm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. (Ê phê sô 4:11-13).

Những người được kêu gọi để trang bị là đặt các công cụ vào tay người thường, thân thể của Chúa Kitô, để họ có thể thực hiện các công việc phục vụ (câu 12) và sau đó tránh đường. Chúng ta chỉ có thể thành công trong chức vụ khi dân Chúa đang lớn lên và được trang bị trong tình yêu của họ đối với Chúa Kitô. Chúng ta có thể thành công trong việc đưa mọi người đến nhà thờ, nhưng mỗi người chúng ta là hướng người khác đến Đấng Thiên Sai, cả qua lời nói và qua tính cách của chúng ta.

Quá thường xuyên, mọi người trong nhà thờ không hoạt động trong việc ban tặng và kêu gọi của Chúa. Những người này là quà tặng của Thiên Chúa, viz. các sứ đồ, tiên tri, truyền giáo, mục sư và giáo viên. Họ được Thiên Chúa kêu gọi, huấn luyện và trang bị để trở thành những món quà cho mọi người cho nhà thờ của Ngài. Họ không được tự mình làm chức vụ; thay vào đó, họ phải làm người mẫu, huấn luyện và trang bị cho Giáo hội để phục vụ như họ. Từ Hy Lạp, *katartismos*, là từ hoạt động được dịch sang tiếng Anh với từ "trang bị". Nó được sử dụng trong ngôn ngữ Hy Lạp để mô tả một ngư dân vá các lỗ trên lưới của mình để lưới có thể hữu ích trong việc bắt cá. Từ Hy Lạp cũng được sử dụng cho một bác sĩ chăm sóc một người đàn ông có cánh tay không khớp. Ông đã khôi phục cánh tay bằng cách sắp xếp lại khớp vào nơi nó sẽ hoạt động hiệu quả.

Đó là trong trái tim của Chúa Giêsu để ban chức vụ này. Đây là chức vụ của tất cả các tín hữu: chỉ đường cho những người khác yêu mến Đấng Cứu Rỗi và xây dựng lẫn nhau trong Chúa Kitô. Tiềm năng chưa hoàn thành là tất cả quá phổ biến trong Giáo hội vì nó là trong lĩnh vực kinh doanh. Các nhóm nhỏ là một nơi tuyệt vời nơi mọi người nên nhìn thấy những món quà và tài năng, được rèn luyện, phát huy và trình bày, giống như Chúa Giêsu đã làm với nhóm nhỏ của mình. Giăng nói rằng chúng ta chỉ có thể nhận được những gì chúng ta được ban từ thiên đường. Có thể những món quà của Thiên Chúa phát sinh trong chúng ta để chỉ đường cho đàn ông và phụ nữ trên khắp thế giới nhìn thấy Chúa Giêsu!

Câu hỏi 2) Trong Thân thể Chúa Kitô trên toàn thế gian, anh em sẽ thấy những thay đổi nào nếu mọi người bắt đầu thực hiện những món quà và khả năng do Chúa ban cho như Chúa dự định?

(Dành cho các nhóm nhỏ được thành lập và mọi người hiểu rõ về nhau):

Những món quà và tài năng từ thiên đường anh em đã quan sát thấy ở những người xung quanh trong phòng?

Cô dâu thuộc về chú rể

Giăng sau đó sử dụng một hình minh họa để chỉ ra cách ông ta nhìn thấy chính mình:

²⁹Ai mới cưới vợ, nấy là chàng rể, nhưng bạn của chàng rể đứng gần và nghe người, khi nghe tiếng của chàng rể thì rất đổi vui mừng; ấy là sự vui mừng trọn vẹn của ta đó. ³⁰Ngài phải dấy lên, ta phải hạ xuống. ³¹Đấng từ trên cao đến là trên hết mọi loài. Kẻ từ đất đến là thuộc về đất, và nói ra cũng như là thuộc về đất; còn Đấng từ trời đến thì trên hết mọi loài. ³²Ngài làm chứng về điều Ngài đã thấy và nghe; song không có ai nhận lấy lời chứng của Ngài. ³³Ai đã nhận lấy lời chứng của Ngài thì làm chứng chắc rằng Đức Chúa Trời là thật. ³⁴Vì Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến thì rao truyền lời của Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Trời ban Thánh Linh cho Ngài không chừng mực. ³⁵Cha yêu Con, và đã giao hết mọi vật trong tay Con. ³⁶Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng con thạnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó. (Giăng 3:29-36).

Ông ta thấy mình là bạn của chú rể, tức là, hôm nay ai đó chúng ta sẽ gọi người đàn ông tốt nhất trong đám cưới. Bình luận viên William Barclay có một số hiểu biết hấp dẫn về "người bạn mà tham dự chú rể:"

“Người bạn của chú rể”, *shoshben*, có một nơi duy nhất trong một đám cưới của người Do Thái. Ông đóng vai trò là người liên lạc giữa cô dâu và chú rể; Ông ta sắp xếp hôn nhân; ông ta lấy ra những lời mời; chủ trì tiệc cưới. Ông ta đưa cô dâu và chú rể đến với nhau. Và ông ta có một nghĩa vụ đặc biệt. Nhiệm vụ của ông ta là bảo vệ buổi cô dâu và không để người yêu giả dối. Ông ta chỉ mở cửa khi trong bóng tối, ông ta nghe thấy giọng nói của cô dâu và nhận ra nó. Khi nghe giọng nói của cô dâu, ông ta vui mừng, và cho chú rể vào, và ông ta đi vui mừng, vì nhiệm vụ của ông ta đã hoàn thành.

Người ta tự hỏi liệu một công việc như vậy đối với một người bạn thân, hay người đàn ông tốt nhất của chú rể, là cần thiết khi cha vợ của anh ta, Laban lừa dối Jacob. Laban và Jacob đã đồng ý với nhau rằng Jacob sẽ làm việc cho Laban trong bảy năm cho cuộc hôn nhân của con gái Rachel. Sau bảy năm làm việc, trong đêm tiệc cưới, Rachel được chuyển sang bóng tối cho em gái Leah. Chỉ đến sáng, Jacob mới nhận ra cô gái mà anh đã ngủ không phải là Rachel yêu dấu của anh. Laban đã lừa dối anh, buộc anh phải ở lại và làm việc thêm bảy năm cho Rachel (Sáng thế 29: 15-28). Jacob chắc chắn đã cần một *shoshben*!

Giăng nói về niềm vui của mình khi được hoàn thành khi có Chú rể và cô dâu được kéo đến với Chúa Kitô. Người bạn tham dự Cô dâu là người chờ đợi (câu 29) và lắng nghe tiếng nói của Cô dâu, và khi anh ta đến, sau đó sẽ có niềm vui lớn với nhiệm vụ mà người bạn của Cô dâu đã làm. Chờ đợi và lắng nghe tiếng nói của Cô dâu nói về sự tập trung vào chính Cô dâu, đó là về Chúa Kitô. Khi trọng tâm chính của chúng ta trở thành những thứ khác, chẳng hạn như một chức vụ, nhà thờ hoặc cá nhân khác ngoài Chúa Giêsu, chúng ta sẽ mất nhiệm vụ và thường chúng ta lạc đường. Đã bao nhiêu lần anh em nghe nói về một cá nhân rơi khỏi mối tương giao với các tín đồ khác do

thất vọng và vỡ mộng? Những người khác sẽ thất bại chúng ta tại một số điểm; không phạm lỗi. Chúng ta phải trông chờ vào Chúa Kitô trước hết và khuyến khích các tín hữu của chúng ta cũng làm như vậy. "Không phải với bản thân chúng ta mà chúng ta nên cố gắng gắn kết mọi người; đó là với Chúa Giêsu Kitô. Không phải vì bản thân chúng ta tìm kiếm sự trung thành của con người; đó là vì Ngài."

Câu hỏi 3) Sự thật nào mà Giảng cố gắng truyền đạt cho các môn đệ đồ đệ của mình bằng cách nói, Cô dâu thuộc về chú rể (câu 29)?

Bản dịch cuộc sống mới (NLT) dịch các từ này như sau: "Rằng Cô dâu sẽ đi đến nơi chú rể". Các nhà lãnh đạo trong Giáo hội không bao giờ nghĩ mọi người trong hội là "người của chúng tôi". Không bao giờ là "hội thánh của chúng tôi". Hội thánh thuộc về Chúa Giêsu, và các mục sư và người trang bị nhưng là những người chặn cừ, tức là những người chăm sóc đàn chiên của Chúa. Chúa Kitô là Đấng được gọi là làm đầu các kẻ chăn chiên (1 Phi-e-rơ 5: 4). Khi mọi người đổ xô đi nơi khác, thái độ của chúng ta không bao giờ là một trong những sự cạnh tranh. Giảng vui mừng khi thấy những người khác được Chúa Kitô thu hút. Chúng ta phải là tất cả những gì chúng ta có thể ở trong Chúa và nhận ra rằng chúng ta chỉ có thể đưa mọi người đi xa theo những món quà mà chúng ta đã được trao.

Cô dâu sẽ đi đến nơi chú rể! Đối với mỗi người chúng ta được ban cho chức vụ xây dựng lẫn nhau và giới thiệu họ với Cô dâu, Chúa Giê-su Đấng Mê-si. Càng nhiều người nhìn thấy Chúa Kitô và yêu mến Ngài, chúng ta càng trở nên giống như Giảng Báp-tít khi hướng họ đến với Chúa Kitô. Đây là một dấu hiệu của sự trưởng thành Kitô giáo thực sự khi một người có thể vui mừng về những thành tựu của người khác. Giống như Giảng, mỗi người trong chúng ta đã làm việc chăm chỉ đến đó sẽ có niềm vui lớn trước Cha khi thấy những người quý giá mà chúng ta có ảnh hưởng được nhận vào vòng tay của Cô dâu và được nói, **Hỡi đây tớ ngay lành trung tín kia, được làm (Matthew 25:23)**. Để sử dụng bóng đá / hay tương tự như bóng đá, anh em có thể không ghi được bàn thắng, nhưng nếu anh em hỗ trợ hoàn thành mục tiêu, sẽ có một phần thưởng tuyệt vời và mọi người đều chia sẻ nó. Không chỉ là niềm vui thuần túy và vinh quang khi được nghe những lời đó, mà còn lắng nghe lời nói với những người mà chúng ta đã ảnh hưởng, sẽ thực sự tuyệt vời!

Tự chết

Giảng Báp-tít sau đó tiếp tục đưa ra một tuyên bố sâu sắc khác: "**Ngài phải dấy lên, ta phải hạ xuống**" (câu 30).

Câu hỏi 4) Giảng đang nói gì ở đây? Làm thế nào anh em sẽ giải thích khái niệm này cho một đứa trẻ tám tuổi? Làm thế nào để Thánh Linh hoàn thành công việc làm cho Chúa Kitô trong chúng ta trở nên quan trọng hơn?

Đó là một sự thật thuộc linh rằng, chúng ta càng yêu người của Chúa Kitô, chúng ta càng đánh mất bản thân, tự ái và tự thỏa mãn. Thái độ của trái tim này là một thành quả của công việc Linh thiêng trong chúng ta. Phát triển trong sự trưởng thành sẽ liên quan đến việc chúng ta quan tâm nhiều hơn đến người khác và ít quan tâm đến bản thân hơn. Cuộc sống Kitô hữu là một cuộc sống chết cho chính chúng ta để chúng ta có thể sống trọn vẹn theo mọi nghĩa của từ này. Một người ích kỷ đã từng là Cơ đốc nhân trong một thời gian bị lừa dối, vì anh ta chưa trải qua một cuộc sống thay đổi

(Giăng 3: 3). Giăng Báp-tít đã nói rằng, kể từ khi Chúa rỗi có mặt, đã đến lúc anh ta giảm bớt hoặc trở nên ít hơn. A.W. Pink, trong bài bình luận về cuốn sách của Giăng, viết:

Tôi càng "giảm" [trở nên ít hơn], tôi càng thích thú khi đứng và nghe giọng nói của Người được ban phước hoàn toàn đáng yêu. Và ngược lại. Tôi càng đứng và nghe giọng nói của Ngài, Ngài sẽ càng tăng sức mạnh trước tôi, và tôi sẽ càng giảm. Tôi không thể bị chiếm giữ cùng lúc hai đối tượng. Để giảm bớt, chúng tôi chấp nhận điều đó, ngày càng ít chiếm hữu hơn với chính mình. Tôi càng bận rộn với Chúa Kitô, tôi sẽ càng ít bị chiếm giữ với chính mình. Khiêm tốn không phải là sản phẩm của tu luyện trực tiếp; đúng hơn nó là một sản phẩm phụ. Tôi càng cố gắng khiêm nhường, tôi sẽ càng ít đạt được sự khiêm nhường. Nhưng nếu tôi thực sự bận rộn với Người là "người nhu mì và thấp thỏm", thì nếu tôi liên tục được tôn vinh vinh quang của Ngài trong gương của Lời Chúa, thì tôi sẽ được thay đổi thành hình ảnh tương tự từ vinh hiển qua vinh hiển, bởi Thánh Linh (2 Cô-rinh-tô 3:18).

William Carey, nhà truyền giáo vĩ đại đến từ Anh, trên chiếc giường tử thần của mình đã nói với những người tập trung về ông ta, "khi tôi đi vắng, đừng nói về William Carey; nói về Đấng cứu thế của William Carey. Tôi ước rằng một mình Chúa Kitô có thể được phóng đại. Một người đang yêu Đấng Cứu Rỗi đánh mất chính mình. Thời gian và cơ hội được cứu bởi những tín đồ trưởng thành cho những gì được tính trong cuộc sống, tức là, những người mà Chúa Giêsu đã chết để cứu. Khi chúng ta đến với Chúa Kitô, Chúa Thánh Thần bước vào và bắt đầu những thay đổi biến đổi của Ngài, định hình chúng ta trở nên giống Chúa Kitô khi Ngài đặt ngón tay của mình lên những khu vực trong cuộc sống của chúng ta không tương thích với tính cách của Chúa Kitô. Như Giăng Báp-tít đã nói, chúng ta sẽ ngày càng trở nên ít hơn. Chúng ta không còn sống cho chính mình; trong thực tế, chúng ta đã từ bỏ quyền sở hữu của bản thân. Sứ đồ Phao-lô đã viết: **Anh em chẳng phải thuộc về chính mình; 20 anh em được chuộc bằng giá cao rồi (1 Cô-rinh-tô 6: 19-20)**. Khi anh em hiến mạng sống mình cho Chúa Kitô, Ngài đã đến và ngồi vào phòng ngai vàng của đền thờ của cuộc đời anh em. Ở một nơi khác, Phao-lô đặt sự thật này khác đi, nói:

Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, **không phải là tôi sống nữa**, nhưng **Đấng Christ sống trong tôi**; nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi. (Ga-la-ti 2:20).

²Hãy ham mê các sự ở trên trời, đừng ham mê các sự ở dưới đất; **³vì anh em đã chết**, sự sống mình đã giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời. **⁴Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển.** (Cô-lô-se 3:2-4 nhấn mạnh của tôi).

Phản ứng của Giăng Báp-tít, tập trung vào sự xuất hiện của Chúa Kitô. Ông sống để làm cho Chúa Kitô được biết đến và sau đó ra khỏi đường. Còn anh em thì sao? Anh em đã để Ngài vị trí đầu tiên trong cuộc sống của mình? Nếu anh em có, cuộc sống của anh em đã thay đổi như thế nào kể từ đó? Với những gì anh em đấu tranh khi anh em nghĩ về việc giải phóng sự kiểm soát cuộc sống của bản thân với Chúa Kitô?

Cầu nguyện: Kết thúc, cầu nguyện những lời của bài hát này:

“Chúa Giêsu, hãy đưa con như con, con không thể đi theo con đường nào khác, đưa con vào sâu hơn trong Ngài, làm cho cuộc sống xác thịt của con tan chảy. Làm cho con như một viên đá quý, tinh thể rõ ràng và mài giũa tinh xảo. Ánh sáng của Chúa Giêsu chiếu rọi qua, ban lại vinh hiển tới Ngài”. Amen. (Lời của Dave Bryant.)

Keith Thomas

Website for free Bible studies: www.groupbiblestudy.com

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com